

Prolog: Premiärkväll

Färdigheter:

- Know: Känna till Scalateatern
 - Kutulu: Konst och hantverk
- Credit Rating/Persuade: Jean Hewart beskriver pjäsen som “under en förbannelse”.
 - Kutulu: Kredit / Övertala
- Know: Talbot Estus’ karriär som författare
 - Kutulu: Konst och hantverk
- Know: Jean Hewarts pappa
 - Kutulu: Ekonomi och juridik

Det huvudsakliga problemet; brist på verklig interaktivitet. Det yttrar sig på flera sätt...

Början riskerar att ge ett illusoriskt val: “tänker rollpersonerna gå på pjäsen eller inte?”

- Lösning: Börja in medias res. Rollpersonerna står i kön in till teatern.

Varför går rollpersonerna och ser pjäsen? För att SL säger åt dem?

- Lösning: Om man spelar Kutulu; låt biljetterna finnas invikta i tidningar, och hota med en föreläsning av Liegler.
- Lösning: Psykologen i gruppen känner Michael Gillen sedan tidigare. Gillen är orolig för Estus’ psykiska hälsa och ber rollpersonen besöka pjäsen. Rollpersonen har fått ett antal fribiljetter.
- Lösning: låt spelarna motivera.

Pjäsen är en passiv affär, och SAN-slag drar av från atmosfären

- Lösning: Slå SAN-slagen dolt, informera om resultatet senare. Informera bara om den rent känslomässiga effekten.
- Lösning: Lägg in något mindre bråk mellan första och andra akten, där rollpersonerna ges möjlighet att antingen delta eller försöka förhindra...
- Lösning: Ge spelarna roller och låt dem, som skådespelarna, spela ut scenerna (iaf de som inte skiljer sig).

De tre olika versionerna av pjäsen som rollpersonerna upplever fungerar dåligt om spelarna förväntar sig mysterielösande som fokus. Det finns ingen tillfredsställande lösning, och äventyret anger inte ens hur skådespelare eller Estus reagerar om man frågar dem vilken version som är den rätta, etc.

- Lösning: Beskriv för spelarna hur rollpersonerna närmast faller i trans, vaknar till flera gånger, har förlorat tid utan att minnas att de somnat. Detta öppnar upp för den delvis rationella förklaringen att de helt enkelt somnat till och sett olika delar av samma scen. Här kan skådespelarna och Estus anse att alla tre versioner är “rätt” – däremot

kan det vara intressant att låta dem vara något oense. De kanske också upplevt trans, förlorad tid på scenen?

- Lösning: Bestäm en version som är Den Rätta. Låt Estus och skådespelarna svara med den versionen om de tillfrågas.

Hur kommer det sig att rollpersonerna kan stanna kvar och prata med skådespelare trots att det blev upplopp?

- Lösning: Ge rollpersonerna ett tydligt val mellan att ge sig in i handgemänget och att stå passiva; låt det finnas en obehaglig ångest att vänta ut kaoset i, till exempel. Använd händelserna i upploppet som ett slags frestelser för att få rollpersonerna att agera. Kanske kan de också se skådespelarna stå i foajén och vara alldeles förvirrad över alltihop? På så vis kan spelarna förstå att för att rollpersonerna ska kunna tala med skådespelarna och få svar på sina frågor så måste de undvika att dras med ut. Kanske kan kreativa spelare hitta sätt att agera för att skydda oskyldiga men ändå lyckas undvika att dras med ut? Hur som helst måste valet att delta bli tydligt för dem, liksom konsekvenserna, för att det ska kunna räknas som ett riktigt val. Om ni spelar Kutulu, påpeka de sociala riskerna; att vara med i ett upplopp kan, tillsammans med annat märkligt beteende, resultera i sänkning av nästan vilken som helst av de sociala egenskaperna.

Det vore trevligt med faktiska biljetter att ha som handouts

- Lösning: Bifogas till detta dokument.

Förtydliganden och rekommendationer:

- Den engelska "Kungen i Gult" som är i Estus' ägo, och som han baserade Carcosa-pjäsen på, är en översättning av det franska originalet Le Roi en Jaune, som är extremt svårt att finna och, sägs det, är en översättning av ett ännu äldre original. Man kan låta Estus prata om att han "mildrat originalets effekt" och så vidare.
 - Alltså: När Estus talar om att han anpassade det franska originalet så menar han den engelska översättningen av det franska originalet, inte att han översatt från franska.
- Det är en mycket god idé att leta rätt på James Blishs novell "More Light"; den är en rekonstruktion av Kungen i Gult och kan vara en bra källa till symbolik, drömmar etc.
- Det finns en subtil hint av homosexualitet mellan Estus och Gillen, som ju bor ihop. Det här kan vara ett bra tillfälle att bredda kampanjens representation något.
- Fundera på hur Estus och Gillens hem ser ut; rollpersonerna kommer säkert att vilja besöka stället och läsa/låna Estus kopia av Kungen i Gult.